

S A X O N I A.

fti 106, sub Trajano, *Witkindus*, Saxonum Rex, viginti millia Gothorum fudisse dicitur, & Saxoniam finibus ejecisse, adjutus à Richimere Francorum & Thuringorum rege. Anno 258, imperante Valeriano, fertur Saxonum rex fuisse Marobodus, & post eum Lotharius, qui anno 266 in Galliam exercitum duxit, & Hispaniam populatus est. Anno Christi 300 *Veeto* memoratur rex Saxonum, qui & urbes condidit, & legibus latis ad humaniorem cultum efferos incolarum animos revocavit. Anno 350, sub Valentiniano, rexit Saxones *Switta*, qui quum ejus ductu prædabundi mare infestarent, repressi sunt, fracto ipsorum impetu à Theodosio. Anno 427, Saxones Witikindo Angriæ duce in Galliam irruerunt. Anno 449, *Aengistus* & *Horstus*, rogatu Vortigerii regis Britannia, in Insulam navibus appulerunt, magnamque ejus partem occuparunt. Anno 500 etiam in Italiam irrupere.

*Stemma
Regum &
Ducum
Saxonie.*

Stemma Regum & Ducum Saxonie primo à Sighardo pagano per Witikindum usque ad Thiemonem Marchionem Misnia ducitur. Inde à Thiemone, usque ad Fredericum bellicosum, Electorem Saxonie. Hinc Electores Saxonici ex Bilingiorum stemmate censentur. Post familiae Anhaltinae Electores Saxonici octo usque ad Fredericum bellicosum. Postremo Duces & Electores è familia Misnica, à Frederico Bellicoso, usque ad præsentem Ducem.

Saxonie populus quatuor olim generibus distinguebatur, Nobilium scilicet, Liberosum, Libertinorum, atque Servorum: & legibus cau-

tum erat, ne ullus suæ fortis oblitus, proprium in conjugii genus excederet; sed Nobilis Nobilem & Liber Liberam duceret uxorem, Libertus conjungeretur Libertæ, & servus ancillæ. Quicumque vero contra faceret, cum vitæ suæ damno id lueret. Legibus ad malefactorum vindictam optimis utebatur. Natio etiam omnium Saxonum admodum dedita superstitionibus, atque eam ob causam cum de rebus gravioribus consulerent, præter aruspicinam, equorum hinnitus, tanquam præfagia in primis observabant, unde factum est fortasse, quod equum olim in insignibus gesserint Saxonie Duces. Sortibus etiam ducendis multi erant dediti: virgam enim fructiferæ arbori decisam, in furculos amputabant, eosque votis quibusdam discretos super candidam vestem fortuito spargebant. Mox si publica foret consultatio, sacerdos populi; si privata, paterfamilias precatus deos, cælumque suspiciens ter singulos tulit, sublatos secundum impressam notam interpretabantur. Ut bellorum eventum explorarent, gentis, cui bellum indicerent, captivum cum electo popularium suorum, patriis quemque armis committere solebant, & ex victore, quæ gens victoriam reportaret, conjectare. Deum Mercurium maxime coluerunt, cui humanis hostiis litabant. Sed hos errores fugavit tandem Christianæ religionis veritas. Gens est robusta, valida, cujus potus cervisia, cibus autem plerumque laridum crudum, butyrum, caseus, ac reliqua lacticianorum genera.

